

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010954
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010954.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2014, v trestnej veci obžalovaného Y. F., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Y. F. K. C. H. Á. Č., nar. XX.XX.XXXX v Karlových varoch, ČR, trvale bytom A., A. XXXX/XX, prechodne bytom N., E. XXXX/XX, t.č. bez pracovného pomeru,

je v i n n ý,

že

dňa 19.08.2013 v presne nezistenom čase okolo 23.00 h v neprevádzkovej prázdnej budove železníc nachádzajúcej sa za koľajiskom v obvode Železničnej stanice Zvolen osobná fyzicky napadol svoju družku H. V., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju viackrát udrel päťami do hlavy a do oblasti tváre, kde takéhoto konania sa dopustil pred viacerými osobami, čím H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., E.M. XXXX/XX spôsobil zranenia a to poranenie dolnej pery, bolesti hlavy, závraty a zvracanie s podozrením na otras mozgu, pričom tieto zranenia si vyžiadali hospitalizáciu H. V. v trvaní 3 dní a ďalšiu práceneschopnosť si nevyžiadali,

t e d a

- verejne sa dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému, a to H.Ô. A. T., a.s., X. XX, XXX XX F., K. XX XXX XXX škodu z titulu poskytnutia zdravotnej starostlivosti vo výške 777,23,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/631/2013-3 dňa 02.12.2013 obžalobu na obvineného Y. F., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Y. F. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku s tým, že sa necíti byť vinný zo spáchania predmetného skutku a uviedol, že síce nepopiera, že sa s poškodenou v čase skutku pohádal, ale neudrel ju. Pred týmto skutkom bola údajne poškodená hospitalizovaná v nemocnici v dôsledku zranení, ktoré jej mal spôsobiť bývalý druh V. I. deň alebo dva dni pred žalovaným skutkom. Hoci na hlavnom pojednávaní poprel, že by poškodenú v čase skutku fyzicky napadol, v prípravnom konaní po vznesení obvinenia sa k útoku na poškodenú priznal, a to tým spôsobom, že po tom, ako ju našiel na železničnej stanici vo Zvolene piť a fetovať s partiou, pri čom mala poškodená so sebou aj maloletú dcéru, prišiel obžalovaný k nej, a v starej budove za 4. nástupišťom na stanici ju udrel pravou rukou päšťou do tváre. Trafil ju pritom do úst a rozťal jej pery. Následkom toho potom poškodená obžalovaného udala Železničnej polícii, príslušníci ktorej vzali obžalovaného na oddelenie a vypočúvali ho. Domov do obce Lieskovec sa obžalovaný vrátil až na druhý deň ráno, kedy sa síce opäť s poškodenou pohádal, avšak tentokrát jej už nič nespravil. Uviedol, že poškodená si iba myslí, že ju napadol aj na druhý deň, lebo hádzal rôzne veci o stenu, ale jej osobne nič neurobil. Ohľadom toho, prečo si poškodená v nasledujúci deň po útoku obžalovaného zavolala sanitku a bola 3 dni hospitalizovaná, sa obžalovaný bližšie nevyjadril. V súčasnosti už s poškodenou opäť žijú spolu bez väčších problémov. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný ďalej tvrdil, že k skutku sa v prípravnom konaní priznal len pre to, že mu príslušníci železničnej polície pri vypočúvaní dňa 19.08.2013 sľubovali, že sa v danom prípade jedná iba o priestupok a dali mu podpísať nejaké papiere s tým, aby sa ďalej pridržiaval svojej prvej výpovede. V konečnom dôsledku však obžalovaný spáchanie skutku poprel a uviedol, že aj svedkovia nachádzajúci sa v čase údajného útoku na poškodenú v budove za 4. nástupišťom boli k podpísaniu svojich svedeckých výpovedí iba dotlačení, pretože sa jedná o bezdomovcov, ktorým policajti podstrčili papiere a oni ani nevedeli, čo podpisujú.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa-poškodená H. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorá uviedla, že obžalovaný ju nezbil v pravom slova zmysle, ale že sa iba hádali, pričom jej dal len facku, čo ona ale nepovažuje za fyzický útok. Tvrdila, že dva dni pred skutkom jej spôsobil otras mozgu jej bývalý druh V. I., o čom bola podať aj trestné oznámenie, avšak si nespomína kedy a nevie, ako bolo toto oznámenie vybavené. Pri vyšetrení v nemocnici uviedla, že ju napadol obžalovaný a že ju bolí hlava. Poškodená nevedela uviesť, prečo v prípravnom konaní vypovedala, že jej obžalovaný úderom rozťal peru, pretože toto si spôsobila sama pri páde. Pokiaľ svedkovia vypovedali tak, že ju napadol obžalovaný, poškodená uviedla, že títo to vedieť nemôžu, lebo v čase facky neboli pri nich prítomní. Zároveň tvrdila, že takých svedkov čo budú svedčiť v neprospech obžalovaného vie zohnať aj 10, s tým, že všetkých svedkov mal podplatiť policajt L. A. vínom a cigaretami, za účelom dostať obžalovaného do výkonu trestu. Rovnako aj ona sama vypovedala najprv v neprospech obžalovaného preto, že jej mal policajt T. M. sľúbiť, že sa všetko vyrieši v priestupkovom konaní. Poškodená uviedla, že síce bola v čase podania trestného oznámenia a teda aj v čase skutku pod vplyvom alkoholu, avšak odmietla, že by fetovala. V prípravnom konaní pri svojom výsluchu potvrdila, že v deň skutku fetovala s partiou a že obžalovaného neposlúchala keď ju volal domov, ale aj napriek tomu ju kvôli tomu biť nemal. Oznámila ho na polícii preto, že nekonal správne keď ju udrel do hlavy a chcela, aby sa to už neopakovalo. Na druhý deň po skutku sa s obžalovaným znovu pohádali keď prišiel domov, obžalovaný hodil pohár uhoriek a kričal na ňu. Sanitku si poškodená zavolala preto, že bola vytočená a bolela ju hlava, cítila bolesť v ústach na poranenej pere a mala ju spuchnutú. Žiadnu práceneschopnosť však v dôsledku zranenia nemala, preto

si nežiadala priznať ani náhradu škody. S obžalovaným sa znovu udobrila, chce mu dať ešte šancu, preto nechce, aby bol nejakým spôsobom potrestaný.

Svedok A. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl ako sa obžalovaný s poškodenou v deň skutku pochytili, pričom ju obžalovaný jeden-dvakrát udrel rukou (nevedel presne uviesť či dlaňou alebo päšťou) do tváre. Po útoku obžalovaného si všimol u poškodenej nejaké zranenie na perách. V tomto zmysle vypovedal aj pred príslušníkmi železničnej polície v prípravnom konaní, a nebol pri tom žiadnym spôsobom ovplyvňovaný, ani policajt A. ho ničím nepodplácal. Poškodená bola v čase skutku opitá a sfetovaná, keď prišla aj s maloletou dcérou do opustenej budovy na železničnej stanici, a keď za nimi obžalovaný prišiel a presviedčal poškodenú, aby sa vrátila domov do Lieskovca. Keď mu poškodená povedala, že domov nejde, obžalovaný ju začal udierať päšťami do hlavy, do tváre, pričom poškodená sa ani veľmi nebránila, asi preto, že bola sfetovaná. Zároveň uviedol, že obžalovaný ju neudrel silno, lebo sám bol opitý a tackalo ho. Po poškodenej v tom čase nič nehádzal, len ju bil do hlavy a oháňal sa na ňu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok H. Q., ktorý uviedol, že si veľa zo skutku nepamätá, pretože na mieste činu fetoval, ale vie, že poškodená v deň skutku prišla za partiou na železničnú stanicu Zvolen aj so svojou maloletou dcérou, kde si od svedka pýtala víno a fet. Sem za ňou prišiel obžalovaný a začal ju volať domov, no poškodená odmietla ísť. Na to sa s obžalovaným pohádali, obžalovaný na ňu kričal a bil ju rukami tak, že jej dal facky. Udrel poškodenú po hlave a tá sa začala váľať po zemi, lebo bola sfetovaná. Iný fyzický útok na poškodenú svedok nevidel. Policajti ho do žiadnych výpovedí nenútili, učinil ich dobrovoľne.

Svedkyňa X. F. vypovedala tiež v tom smere, že v deň skutku sedeli s poškodenou a ďalšími svedkami na lavičke na železničnej stanici, kde spolu pili víno a fetovali. V tom sa k nim pripojil aj obžalovaný, ktorý volal poškodenú s ich maloletou dcérou domov, no poškodená s ním ísť nechcela. Začali sa hádať a potom ju obžalovaný začal biť rukami. Videla, ako obžalovaný dal poškodenej 2 facky, keď následne ich dcéra začala plakať a obžalovaný po upozornení od H. Q. prestal. Svedkyňa viac z incidentu nevidela, vie len, že kým na mieste činu bola, tak obžalovaný poškodenú udrel dvakrát rukou do tváre. Obžalovaný neskôr v noci prespal spolu s ostatnými svedkami na stanici. Ohľadom ovplyvňovania zo strany konajúcich policajtov svedkyňa uviedla, že ju nijako nepodplácali, ale tlačili na ňu, aby vypovedala uvedených spôsobom, pretože inak môže byť stíhaná za krivú výpoveď.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka L. A., ktorý pracuje ako policajt Železničnej polície vo Zvolene. Uviedol, že prípad obžalovaného riešil jeho kolega, ale nejaké skutočnosti o ňom vie, pretože aj samotných aktérov pozná, nakoľko sa často zdržiavajú v priestoroch železničnej stanice. Aj v deň skutku spolu svedkovia s poškodenou pili, potom išli v noci spať za 4. nástupište, kde sa pohádali, pobili a poškodená potom išla podať trestné oznámenie. S odstupom času nevedel uviesť, či bol prítomný pri všetkých výsluchoch v tejto trestnej veci, avšak definitívne odmietol tvrdenie, že by svedkov akýmkoľvek spôsobom pri výsluchoch ovplyvňoval, nemal na to dôvod. Nikdy sa nestalo, že by pri svojej práci prišiel za bezdomovcami s nejakými papiermi na podpis tak, aby nevedeli, čo podpisujú, výsluchy robí vždy v zmysle zákona. Nemal ani dôvod chcieť obžalovaného dostať do výkonu trestu, takéto tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

Rovnako na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj svedka T. M., pracujúceho ako poverený príslušník oddelenia Železničnej polície vo Zvolene, ktorý sa k žalovanému skutku vedel tiež vyjadriť len z pohľadu svojej pracovnej pozície, keď vykonával v danej veci skrátené vyšetrovanie. Poškodená sa mala v deň skutku zdržiavať aj so svojou maloletou dcérou na železničnej stanici, kde pila a fetovala, keď následne za ňou prišiel obžalovaný a volal ju domov. Keď na ňu naliehal, poškodená odmietla a to obžalovaného rozzúrilo, následkom čoho došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej. Pri vykonaných výsluchoch na svedkov žiadnym spôsobom nevplyval, nič im za ich svedectvá nesľuboval ani ich k výpovediam nijako nenútil. Žiadne papiere im nedával podpisovať mimo budovy polície, a vyšetrovacie úkony vykonával zákonným spôsobom.

Samosudkyňa vykonala na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to vyčíslenia liečebných nákladov za hospitalizáciu poškodenej /č.l. 44-46/, lekárskej a prepúšťacej správy vypracovaných k osobe poškodenej /č.l. 62-65/, zápisov o dychovej skúške poškodenej a obžalovaného z prípravného konania /č.l. 5-6, č.l. 66/, lekárskeho správ na poškodenú z obdobia pred skutkom /č.l. 78-79/, trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp.zn.

1T/143/2012 /č.l. 81-82/, správ o povesti na obžalovaného /č.l. 89/, správ o priestupkoch obžalovaného / č.l. 85-88/, odpisu registra trestov na obžalovaného /č.l. 80/ a správy Oddelenia železničnej polície Zvolen /č.l. 110/ a Nemocnice Zvolen /č.l. 112-113/.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Obžalovaný Y. F. spáchanie skutku voči poškodenej tak ako je uvedené v obžalobe na hlavnom pojednávaní poprel. V prípravnom konaní sa obhajoval najmä tým, že s poškodenou sa iba hádali, pričom jej dal 1 facku, ale touto jej nemohol spôsobiť zranenia popísané v skutkovej vete. Uvádzal, že tieto mohli byť spôsobené jej bývalým druhom V. I., ktorý mal poškodenú napadnúť 1-2 dni pred dňom skutku v prejednávanej trestnej veci, v dôsledku ktorých k nej bola pár dní pred skutkom zavolaná aj sanitka, avšak poškodená z dôvodu vlastnej žiadosti hospitalizovaná nebola. V prípravnom konaní sa obžalovaný pri svojich prvých výpovediach údajne k spáchaniu skutku priznal len preto, lebo na neho bol zo strany policajtov vyvíjaný nátlak.

Obhajobu obžalovaného v naznačenom smere vyvracia skupina dôkazov, a to výpovede jednotlivých svedkov prítomných na mieste činu, konkrétne výpoveď poškodenej najmä v prípravnom konaní, a tiež svedkov A. V., X. F. E. H. Q., ktorí pomerne podrobne popísali konanie obžalovaného smerované proti poškodenej v opustenej budove za 4. nástupišťom na Železničnej stanici vo Zvolene, keď všetci zhodne potvrdili, že obžalovaný po strate nervov, možno aj v dôsledku vplyvu alkoholu opakovane udel rukou poškodenú do oblasti tváre, pričom jej spôsobil krvácajúce vonkajšie zranenie úst. Rovnakým smerom vypovedali aj vyslúchaní policajti vyšetrojúci prípad po podaní trestného oznámenia (svedkovia L. A. a T. M.), a obžalovaný je taktiež usvedčovaný aj zadováženými lekáarskymi správami ohľadom zdravotného stavu poškodenej a tiež obsahom prepúšťacej správy po hospitalizácii poškodenej v dňoch 20.08.2013-22.08.2013. Obhajobu obžalovaného prednesenú na hlavnom pojednávaní súd po vykonanom dokazovaní považuje za účelovú, s úmyslom vyvinúť sa z vedeného trestného stíhania, keď po prvotnom vydaní trestného rozkazu v tejto veci obžalovaný už mal vedomosť o tom, že mu s poukazom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť (§ 49ods. 2 Tr. zákona) v súčasnosti hrozí nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pokiaľ aj poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď z prípravného konania, a to v prospech obžalovaného, tejto výpovedi súd neuveril, nakoľko ako aj sama poškodená uviedla, s obžalovaným momentálne opäť žijú spolu v spoločnej domácnosti a poškodená má preto zjavnú tendenciu zľahčovať skoršie konanie obžalovaného voči jej osobe. Poškodená vypovedala, že agresívneho konania sa k nej obžalovaný dopustil už aj v minulosti, čo vyplýva aj z výpisu z priestupkovej agendy vedenej Ministerstvom vnútra SR, keď v zmysle výpisu z tejto evidencie má obžalovaný od roku 2010 päť záznamov o fyzických či slovných útokoch na poškodenú. Rovnako tak má súd agresivitu obžalovaného voči poškodenej preukázanú aj z odsúdenia Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/143/2012, kde bol obžalovaný odsúdený za prečin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva namiereného taktiež voči jeho družke H. V., pričom z tejto trestnej veci mu doposiaľ plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia.

Dôkazy zaobstarané v rámci celého trestného konania voči obžalovanému súd preto po ich posúdení jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil za dostatočné k vytvoreniu záveru o tom, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie, sa stal tak, ako to je popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku, napriek objektívne aj subjektívne znaky prečinu výtržníctva a neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že ho spáchal obžalovaný.

Čo sa týka osoby obžalovaného, tento je slobodný, má so svojou družkou (v tomto konaní poškodenou) 4 maloleté deti, z ktorých všetky sú umiestnené v Detskom domove v Hriňovej, je toho času nezamestnaný a poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50,- Eur. Z miesta svojho bydliska v obci Lieskovec bližšie hodnotený nie je. Doposiaľ bol 8-krát súdne trestaný, z toho v 3 prípadoch sa ne neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Priestupkovo riešený bol doposiaľ 11krát. Naposledy bol v trestnom konaní odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/143/2012 zo dňa 11.03.2013, právoplatným dňa 16.04.2013, kde mu za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol uložený

podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutku prejednávaneho v žalovanej veci dopustil práve v čase plynutia tejto skúšobnej doby podmienečného odsúdenia.

Zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona. Závažnosť spáchaného prečinu spočíva v tom, že obžalovaný svojim zavineným konaním narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana pokojného a slušného spoluzitia ľudí pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok.

Obžalovanému nepoľahčuje žiadna okolnosť, naopak priťažuje mu skutočnosť, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Nakoľko nebola preukázaná žiadna poľahčujúca okolnosť, ale prevažoval pomer priťažujúcich okolností, súd vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a uložil obžalovanému trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 12 mesiacov až 3 roky. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď obžalovaný fyzickým útokom na verejnosti spôsobil svojej družke, s ktorou má 4 maloleté deti zranenie s potrebou hospitalizácie, ako aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý si z predchádzajúcich odsúdení spojených aj s odňatím slobody nezobral ponaučenie a predmetného skutku sa dopustil navyše v čase plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/143/2012, dospel súd k záveru, že na prevýchovu a nápravu obžalovaného z titulu individuálnej aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť represívne, keďže ostatné podmienečné odsúdenie nespĺnilo svoj účel, a preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov. Pre výkon tohto trestu súd zaradil obžalovaného s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. poriadku, keďže súd obžalovaného uznal v celom rozsahu vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, uložil mu zároveň povinnosť nahradiť poškodenej strane, a to Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. škodu z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti ich poistenkyni - poškodenej H. V. vo výške 777,23,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).